

εμπόδιο

εμπόδιο, το, ουσ. [<αρχ. ἐμπόδιον], το εμπόδιο·

- *βάζω εμπόδια (σε κάποιον)*, παρεμβάλλομαι, δημιουργώ συστηματικά προβλήματα σε κάποιον για να μην πετύχει το στόχο του, το σκοπό του, τον σαμποτάρω: «επειδή δε με χωνεύει, βάζει συνεχώς εμπόδια στη δουλειά μου»·

- *δρόμος μετ' εμποδίων*, βλ. λ. [δρόμος](#)·

- *είμαι εμπόδιο (σε κάποιον)*, βλ. φρ. *στέκομαι εμπόδιο (σε κάποιον)*·

- *κάθε εμπόδιο για καλό ή κάθε εμπόδιο σε καλό*, η αισιόδοξη άποψη μιας δυσκολίας, ενός εμποδίου στη δουλειά ή σε κάποια διαδικασία πως, εν τέλει, θα εξελιχθεί επ' ωφελεία μας: «μπορεί να μην υπέγραψε ο διευθυντής την αίτησή μας για το δάνειο, αλλά δεν πειράζει, κάθε εμπόδιο σε καλό»·

- *μετ' εμποδίων*, λέγεται για κάθε προσπάθεια ή επιδίωξη κατά την οποία παρουσιάζονται πολλά προβλήματα, πολλά εμπόδια: «κατάφερα κι εγώ να χτίσω, μετ' εμποδίων, ένα σπιτάκι». (Λαϊκό τραγούδι: *βίος ανθόσπαρτος αλλά μετ' εμποδίων*, της τρέλας έρωτες σαφώς εκτός ορίων)·

- *στέκομαι εμπόδιο (σε κάποιον)*, εμποδίζω κάποιον, παρεμβάλλομαι, ώστε να μην μπορεί να πετύχει το στόχο του, το σκοπό του, τον σαμποτάρω: «θα γινόταν από καιρό υποδιευθυντής της εταιρίας, αλλά στέκεται εμπόδιο ο διευθυντής του, που αντιδρά συνεχώς»·